

[Socialministeren.]

skal efter Lovforslaget visse Prøver paa faglige Undervisningsanstalter kunne erstatte Svendeproven.

Bestemmelserne i § 12 om Lærlingenes faglige Undervisning svarer i alt væsentligt til, hvad der har været foreslaaet i de siden 1931—32 fremsatte Lovforslag. Der er dog foreslaaet den Ændring, at medens det i de tidligere Lovforslag har været fastsat, at man kunde beholde Lærlingene paa Teknologisk Skole til Kl. 21, er dette Tidspunkt ændret til Kl. 20. Det er min Opfattelse, at det vil vække megen Tilfredshed hos de unge Mennesker, der er i Lære. Jeg ved meget vel, at man fra mange Sider blandt de unge ønsker den tekniske Undervisning henlagt til om Dagen. Af praktiske og andre Grunde har det ikke kunnet lade sig gøre at faa en saadan Bestemmelse indført i dette Lovforslag, men allerede derved, at Undervisningstiden begrænses til Kl. 20, sker der efter min Opfattelse en ikke helt uvæsentlig Forbedring i Lærlingenes Vilkår paa dette Omraade.

Lovforslagets § 13 indeholder for Arbejdsgiverne en Forpligtelse til at lade de unge Specialarbejdere faa Adgang til at deltage i den almindennende Undervisning i en af de paa Stedet værende, af Handelsministeren anerkendte faglige Skoler eller en af de paa Stedet værende Aftenskoler. Arbejdsgiveren skal for disse unge Specialarbejdere paa samme Maade som for Lærlingen afholde en Del af de dermed forbundne Udgifter.

§ 14 indeholder Bestemmelserne om de Svendeprovekommissioner, for hvilke Svendeproverne skal aflægges. Valget af Kommissionerne foreslaas henlagt til Fagenes Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer, dog saaledes, at Arbejdsgiverrepræsentanterne inden for Haandværket for de flestes Vedkommende skal vælges af Fællesrepræsentationen for dansk Haandværk og Industri. Dette sidste foreslaas under Hensyn til Fællesrepræsentationens store Arbejde og Erfaring med Hensyn til de nuværende, til Dels frivillige Svendeprover inden for Haandværket.

Bestemmelserne i Kapitel IV om Læreforholdets Ophør svarer i alt væsentligt til, hvad der har været foreslaaet i Forslaget af 1931—32 og senere Forslag.

Et Hovedpunkt i Lovforslaget er det i Kapitel V § 19 fremsatte Forslag om Oprettelse af faglige Fællesudvalg inden for de enkelte Fag. Jeg har i Praksis haft Lejlighed til at iagttage, hvorledes de hidtil bestaaende

Udvalg af denne Art har haft en overordentlig gavnlig Indflydelse paa Læreforholdene inden for de paagældende Fag. Med Hensyn til Udvalgenes Opgaver foreslaas det, at de, naar $\frac{2}{3}$ af Medlemmerne er enige derom, skal kunne gøre Indstilling til Lærlingeraadet om Fastsættelse af bindende Regler for Uddannelsen i Faget. Endvidere skal Udvalgene med samme Majoritet kunne rette en bindende Henstilling til en kontraktgodkendende Myndighed om at nægte Godkendelse af Kontrakter om Uddannelse af Lærlinge i Virksomheder, der ikke findes egnede til at give en forsvarlig Uddannelse. Udvalgene skal endvidere være raadgivende over for Ministerierne og Lærlingeraadet og skal have til Opgave at virke for de bedst mulige Uddannelsesforhold inden for Fagene og navnlig drage Omsorg for, at alt det Arbejde, der naturligt henhører under Lærlinguddannelsen, inddrages under Loven.

Endvidere foreslaas det, som jeg tidligere har omtalt, at der skal oprettes et Lærlingeraad, i hvilket der skal sidde Repræsentanter for Hovedorganisationerne. Disse vil saaledes faa Adgang til at deltage i Administrationen af Loven og nøje at følge Læreforholdenes Udvikling. Lærlingeraadet kommer i høj Grad til at svare til det ved Fabrikloven af 1901 oprettede Arbejdsraad, som har virket fortræffeligt ved Administrationen af Fabrikloven.

I Lovforslagets § 22 foreslaas den Ændring, at medens hidtil Politimesteren, naar der skulde ned sættes en Voldgift til Afgørelse af Stridigheder mellem Læremester og Lærling, kunde udnævne en hvilken som helst Borger, en Sagfører, Haandværksmester eller anden, til at være Formand for Voldgiften, fastslaas det nu, at Politimesteren skal være Formand for Voldgiften. Erfaringen fra en meget lang Række Afgørelser har vist, at det giver højst uensartede Resultater, naar Politimesteren som hidtil har kunnet udnævne tilfældige Personer til Formænd for Lærlingevoldgifterne. For at skabe den størst mulige Ensartethed i Afgørelsesmaaden i disse Sager bliver det derfor, som sagt, bestemt, at uden for København, hvor der er særlige Regler, skal Politimesteren i alle Tilfælde være Formand for de Voldgiftsretter, der ned sættes i Henhold til Lærlingeloven.

Vedrørende Lovforslagets enkelte Paragraffer skal jeg i øvrigt bemærke, at det i § 25 foreslaas, at Loven overhovedet ikke skal gælde for Læreforhold, der oprettes efter Lærlingens fyldte 18de Aar, og at der i § 27 er foreslaaet nogle lempelige Overgangs-